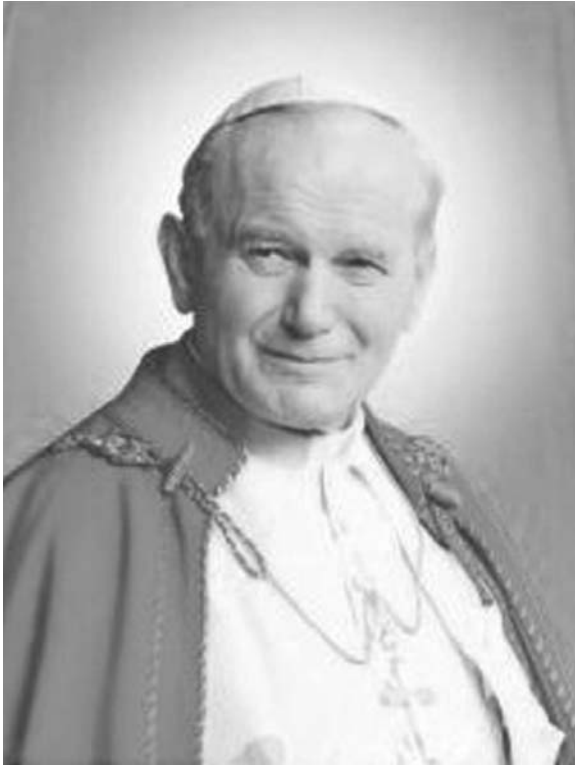

SMOLENICKÝ POSOL

farské noviny

XI. ročník, máj-jún 2011, 3. číslo

Blahoslavený Ján Pavol II.

Čo je dôležité a čo podstatné

V pôstnom a veľkonočnom období máme možnosť vnímať viacero udalostí, ktoré sa nás môžu dotknúť rôznym spôsobom. Popolec na úvod pôstneho obdobia, zahalené kríže od 5. pôstnej nedele, Veľký týždeň s veľkonočným Trojdním, vyhlásenie Jána Pavla II. za blahoslaveného na 2. veľkonočnú nedeľu – nedeľu Božieho milosrdenstva, 1. svätá spoveď a slávnosť 1. svätého prijímania detí v našej farnosti, pripravuje sa Noc kostolov...

Čo je pri tom dôležité? Určite príprava. Aby bolo všetko zabezpečené, nakúpené, zorganizované, nacvičené... Bez toho by bol akurát chaos a stres a asi by nebolo možné všetky tie udalosti prežiť v pokoji a s tým, že si z nich niečo pozitívne odnesieme.

A čo je pri tom podstatné? Zvláštnym spôsobom som bol postavený pred túto otázku pred slávnosťou 1. svätého prijímania. Odpoveďou bolo jedno podstatné slovo v poďakovaní od rodičov – modlitba, ktorá má byť našich osobným i spoločným stretnutím s Bohom. To dôležité a to podstatné totiž nie je to isté. Môžeme mať pekné slávnosti, môžeme mať na nich dosť ľudí, môže sa o nich hovoriť ako o niečom dobrom a peknom a vydarenom, môžeme sa tešiť na niečo podobné ďalšie... ale ak tým podstatným nie je Boh, ktorý sa nám zjavuje v Ježišovi z Nazareta, ktorý je Kristom – Záchrancom pre mňa, tak neviem, či nám pri dôležitom niečo podstatné neuniklo.

Patrik Bacigál

27. mája je Noc kostolov

V posledný májový piatok 27. mája 2011 sa v smolenickom farskom Kostole Narodenia Panny Márie po prvýkrát uskutoční podujatie s názvom Noc kostolov. Počas tohto piatkového večera bude súbežne prebiehať vo vyše deväťdesiatich kostoloch Trnavskej arcidiecézy rôznorodý program vytvorený špeciálne pre túto príležitosť.

Cieľom Noci kostolov je otvoriť sa pre všetkých ľudí bez rozdielu, ponúknuť najširšej verejnosti možnosť spoznať svoj kostol aj z inej strany a prežiť nevšedný večer.

V našom farskom kostole sa Noc kostolov začne svätou omšou, po nej bude postupne nasledovať umelecko-historické rozprávanie o kostole, koncert speváckeho zboru *Mysterium cantus*, prezentácia o misiách v Afrike s množstvom fotografií, organový koncert, komentovaná prehliadka na čo slúži kostol o rôznych predmetoch a veciach v kostole a ich funkcií, čítanie z Písne piesní a záver využijeme na stíšenie sa vo svetle sviečok.

Zároveň bude počas večera možné nahliadnuť do veže kostola, ochutnať omšové víno či prehliadnuť si historické bohoslužobné ornáty a kalichy.

Pozvaný je každý, kto chce zažiť atmosféru Noci kostolov!

Ivana Janáčková, farská koordinátorka Noci kostolov

Program:

- 18:00 Svätá omša
- 19:00 Umelecko-historické rozprávanie o kostole
- 20:00 Koncert speváckeho zboru *Mysterium cantus*
- 20:30 Misie v Afrike slovom i obrazom
- 21:00 Organový koncert - voľná improvizácia
- 21:30 Na čo slúži kostol - komentovaná prehliadka kostola
- 22:30 Verše zo Starého zákona
- 23:00 Noc v kostole - stíšenie sa vo svetle sviečok
- 00:00 Záver Noci kostolov

Priebežne:

prehliadka veže (19:00 - 21:00),
výstava kalichov a historických ornátov,
ochutnávka omšového vína a hostií,
občerstvenie.

Prísť do kostola na program je možné počas celého večera.

Prvé sväté prijímanie! Čo oslavujeme?

Máj je tradične časom slávností Prvého svätého prijímania. Deti sa pripravujú na túto sviatosť intenzívne počas celého roka na náboženskej výchove ako aj každý týždeň pri detských svätých omšiach. Toto im dokážeme zabezpečiť vo farskom spoločenstve, do ktorého boli prijaté už krstom. Robíme tak v dobrej viere a nádeji, že farské spoločenstvo bude ich duchovným domovom a zázemím, kam sa budú vracat' a kde sa budú cítiť doma. Tak ako dnes prijímajú od farského spoločenstva ponuku prípravy na prijatie sviatostí, veríme že každý podľa svojich možností a schopností bude účastný na živote tohto spoločenstva ako aktívny člen, či už ide o účasť na liturgickom slávení, aktívnom zapájaní sa do života farností, teraz aj v dospelosti.

Rodičia vynakladajú energiu a financie, aby táto slávnosť ich detí bola čo najkrajšia. Povzbudzujeme rodičov, aby sa viacej zamerali na duchovnú prípravu svojich detí, ktorá často absentuje v rodine. Výzdoba, spev a vonkajší priebeh slávností majú len dotvárať slávnostnú atmosféru, ktorá vychádza z uvedomenia si toho, čo sa deje a už vôbec by to nemal byť dôvod na nedorozumenia.

Podstata slávností je v tom, že dieťa má možnosť čerpať duchovnú posilu pre dobrý život. Oslavujeme prítomnosť Ježiša Krista v živote človeka, prítomnosť Boha v živote konkrétneho dieťaťa, ktoré prijíma po prvý krát Eucharistiu.

Ivana Štibraná

Pašie po novom

Prednes pašii počnúc Kvetnou nedeľou a následne na Veľký piatok, sa niesol v intenciaciach a v snahe viac priblížiť a sprítomniť ľuďom tento dej a vtiahnuť ich doň.

Áno, v tomto roku sme sa stretli v trošku netradičnom šate pri pašiiach, na aké naši farníci nie sú zvyknutí.

Dlhé roky sa zotrvávalo pri tradičnej forme prednesu pašii. Nová forma bola snahou prekonať monotónnosť a zvyk.

Spevácky zbor Mysterium Cantus pod vedením Matúša Dobšoviča predviedol nielen na Kvetnú nedeľu, ale aj na Veľký piatok prednášanie pašii v novej forme, na ktorej sa podieľali všetci členovia speváckeho zboru.

Prednes mal inovačný a invenčný charakter. Bol zaujímavým zážitkom ako pre spevákov, tak aj pre tých, čo mali možnosť pašie sledovať. Táto forma oslovila a zaujala podľa ohlasov „skalných“ ako aj „sviatiočných“ návštevníkov bohoslužby. Ako sólisti sa predstavili v úlohe Ježiša Krista (vdp. Patrik Bacigál), Pontský Pilát (Tibor Lančarič), evanjelista (Ján Jakubec a Ján Fančovič), Pilátova žena (Libuša Radková), Peter (Ján Jakubec), sluha (Pavol Hajiček a Rudolf Noška). Zdramatizovaný dej zvýšil autentickosť výpovede a vtiahnutie do deja aj zúčastnených veriacich, na tejto obrovskej dráme sveta.

Úprimnosť a otvorenosť členov zboru vyrovnala umelecké nedostatky, avšak ani za tento výkon spevákov -amatérov sa netreba hanbiť. Nasadenie, snaha a dobrý úmysel majú aj duchovný význam pre každého zúčastneného speváka.

Snaha priblížiť Kristovo umučenie vhodnou formou čo najširšiemu okruhu ľudí malo pozitívny ohlas, pre mnohých bolo duchovným aj umeleckým zážitkom. Ak táto hlboko ľudská a Božská dráma niekoho oslovila, možno si priať niečo viac?

mi

EUCHARISTIA**Kto je Eucharistia?**

- Živý Ježiš Kristus skutočne, skutočne a podstatne prítomný v spôsoboch chleba a vína.

Čo sa odohráva pri slávení Eucharistie?

- Stretávame sa osobne, fyzicky a intímne so živým Ježišom Kristom.

Prečo mám prijímať Eucharistiu?

- Aby som umožnil Ježišovi Kristovi, aby myslel, hovoril a konal vo mne.

Niektoré súvislosti:

Dieťa v lone matky prijíma jej telo a krv. Bez mamy by neprežilo a nenarodilo sa.

Ak sa chcem narodiť pre nebo, musím prijímať telo a krv Krista. Ak chcem prežiť (nestratiť svoje srdce, svoje „ja“) v tomto svete, prijímam telo a krv Krista.

Ježiš povedal: „Ak nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva.“ – byť ako dieťa nie v zmysle telesnom či psychikom (naivita), ale duchovnom (čistota srdca, dôvera...).

Zmysel Eucharistie dokážu objaviť iba tí, ktorí sú vo vzťahu k Bohu, k nebu ako deti (nie pyšní, machri, namyslení, dvojtvárni...), teda majú čisté srdce.

Eucharistia ako dotyk, objatie Boha.

- Modlitba je vec srdca. Ak niekoho mám rád, môžem ho mať rád, aj keď ho nevidím. Láska je blízkosť srdca.

- Ak rozumiem, čo je to priateľstvo, je prirodzené, že túžim sa stretnúť s priateľom nielen na diaľku ale osobne, fyzicky. Eucharistia prekonáva „vzdialenosť“ medzi Bohom a nami. Boh je blízky a chce, aby sme vedeli, že je nám blízky, preto nám dal Eucharistiu.

Eucharistia ako liek.

- Všetci sme postihnutí hriechom a jeho následkami. Máme svoje slabosti. Satan nás chce dohnať, aby sme sa psychicky zlomili a stali sa na niečom/niekom závislí. Každý z nás nosíme v sebe dispozíciu byť „narkomani“ (stať sa závislými

– drogy, alkoholizmus, porno, prostitúcia, onania, striedanie partnerov, peniaze, móda, fyzická krása, workoholizmus, počítačové hry, TV, mobily, automaty, uznanie, sláva, moc, exhibicionizmus, gangy, mánie, nadávky, sebaospravedlňovanie, egoizmus...). Najčastejšia veta závislých: „Mám to pod kontrolou.“

- Eucharistia tlmí naše závislosti a dodáva silu bojovať s nimi a zvíťaziť. Lieči naše slabosti.

Eucharistia a večný život.

- „Kto je moje Telo a pije moju Krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň“ (Jn 6,56).

- Eucharistiou sa smrť stáva prechodom do neba bez tragédie. Dáva silu a odvahu rodine, kde niekto zomrel. Spája nás duchovne s tým, ktorý nás fyzicky opustil. Spôsobuje, že smrťou sa neruší náš vzťah, priateľstvo.

- Eucharistia nás spája aj s duchovnými bytosťami, ktoré sú v nebi ako i dušami verných mŕtvych.

Eucharistia ako centrála modlitby

- Každá modlitba ktorá prichádza k Bohu, ide najprv cez Eucharistiu.

- Boh Otec počuje iba to, čo ide cez jeho Syna. „Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa“ (Jn 14,6b)

Eucharistia ako zdroj lásky.

- „Boh je láska“ (1 Jn 4,8)

- Autorom lásky je Boh: „Láska je z Boha“ (1 Jn 4,7)

- Eucharistia je láska, ktorá sa stala telom, živým chlebom (porov. Jn 3,16).

Eucharistia a Cirkev; Eucharistia a svet.

- Eucharistia je srdcom Cirkvi, zdrojom jej aktivity. Bez Eucharistie by Cirkev nemala zmysel.

- „Chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“ (Jn 6,51b). Eucharistia a život sveta sú v priamom súvisi. Bez Eucharistie by teda svet ľudí zanikol.

Pripravil vdp. Peter Šimko

Moje spomienky na blahoslaveného Jána Pavla II.

Dnešný historický deň blahorečenia pápeža Jána Pavla II., ktorý máme milosť tráviť tu v Ríme, je pre mnohých nás dňom, ktorý vyvoláva množstvo spomienok. Žijeme mimoriadne časy. Časy veľkých svätých. Už viac ako tisíc rokov nedošlo k tomu, aby nejaký pápež blahorečil svojho predchodcu. Blahorečenie pápeža nie je vôbec jednoduchá vec. Pápež nesie na pleciah zodpovednosť za celú Cirkev, je posudzovaný každý jeho prejav, každé jeho gesto. Jeho pôsobenie má aj nemalý politický dosah. Všetci si pamätáme pápeža Jána Pavla II. Po jeho smrti sa objavili výzvy, aby bol ihneď vyhlásený za svätého (santo subito), ale objavilo sa aj nemalo odporcov jeho blahorečenia. Bolo to obrovské prekvapenie, keď 19. decembra 2009 pápež Benedikt XVI. podpísal dekrét, ktorým uznal hrdinské čnosti pápežov Jána Pavla II. a Pia XII., čím otvoril nezvratne cestu k ich blahorečeniu. V ten deň som mal práve stretnutie s o. F.-M. Léthelom, ktorý mal pred pár týždňami duchovné cvičenia pre Svätého Otca v príprave na beatifikáciu. Bol to on, ktorý mi oznámil túto správu. Bola to obrovská radosť! Duchovný zápas za blahorečenie pápeža Wojtyły nebol ľahký. Ján Pavol II. viedol Cirkev v ťažkých rokoch drámy pokoncilovej Cirkvi, ktorú sme my na Slovensku veľmi nepocítili, keďže sme bojovali iný zápas, hermeticky uzavretí v komunizme. Dnes nájdeme najrozličnejšie interpretácie pontifikátu Jána Pavla II. Sú dokonca i takí, čo v ňom vidia škodcu Cirkvi. Na druhej strane si mnohí na ňom prihrievajú svoju polievocku. Pápež Ján Pavol II. je pápežom každého z nás. Jeho dlhý pontifikát poznačil nejakým spôsobom každého z nás. Tieto dni sú dňami mnohých spomienok naňho. My Slováci si spomíname na jeho neopakovateľné a nezabudnuteľné návštevy Slovenska, tú v roku 1990, krátko po páde komunizmu, pri ktorej sa celé Slovensko ako by duchovne nadýchlo. Ale aj tú v roku 1995, hlavne jeho svätú omšu v národnej mariánskej bazilike v Šaštíne a na mariánskej hore v Levoči. A napokon jeho poslednú návštevu v roku 2003, kedy nás všetkých dojal tento trpiaci pápež svojou láskou ku Slovensku a neopakovateľnými chvíľami v Petržalke a na iných miestach Slovenska. Každý si dnes spomína na rozličné situácie, svoje osobné zážitky s Jánom Pavlom II. V týchto dňoch som čítal mnohé osobné spomienky. V anglickom vydaní Osservatore Romano spomínal aj náš slovenský kardinál Jozef Tomko, ktorý bol jedným z najbližších spolupracovníkov Jána Pavla II. S pohnutím som tento týždeň čítal osobné spomienky o. Edoarda

Cerrata, generálneho zástupcu oratoriánov sv. Filipa Neriho, na návštevu Jána Pavla II. v rímskom Oratóriu, kde teraz žijem. Aj ja sa dnes chcem v jednoduchosťi podeliť o svoje osobné spomienky, ktoré sa vo mne v tieto dni prebudili a ktoré nepochybne prebudia aj tie Vaše, aby sa nás tak láskavá prítomnosť nového blahoslaveného znovu dotkla a priblížila nás ku Kristovi.

Moje prvé stretnutie s Jánom Pavlom II. bolo Svetové stretnutie mládeže v Czenstochowej v roku 1991. Išli sme tam celý týždeň pešo s Bialsko Białej, v skupine 5000 mladých ľudí. Bola to náročná cesta, plná zriekaní, ale práve vtedy sa srdce otvára milosťou. Bolo to v období, kedy vo mne dozrievalo moje kňazské povolanie. Nikdy nezabudnem na miliónové zástupy mladých na Jasnej Góre. Bolo nás 17 z našej farnosti. Dvaja z nich sme sa stali kňazmi a jedna sa stala bosou karmelitánkou. Ján Pavol II. poznačil rozhodujúcim spôsobom povolanie tisícov mladých ľudí našej generácie. V roku 1995 som ako seminariista ministroval v Šaštíne. Pamätám si, že vtedy som mu po prvý krát podal ruku a poďakoval som sa mu za jeho knihu *Prekročiť prah nádeje*. Tisíce ľudí sa ho dotkli, tisíce ľudí k nemu prehovorili. A on trpezlivo vždy počúval. „Človek! S akou úctou musí Kristov apoštol vyslovovať toto slovo!“, povedal vo svojej prvej homílii po zvolení. Celou svojou bytosťou svedčil, že „cestou Cirkvi je človek“. Keď Ján Pavol II. pozeral na niekoho, pre neho v tej chvíli existovala len tá jedna osoba. Jeho spôsoby boli slobodné od akéhokoľvek prejavu klerikalizmu. Jeho pevné zovretia rúk, objatia, nežné pohladenia, vlievali obrovskú dôveru a istotu. Jeho ľudskosť elektrizovala. Ale bola to ľudskosť, v ktorej prebýval Kristus. Jeho ľudskosť sa stávala kanálom Kristovej prítomnosti. Bola to ľudskosť, ktorá približovala tajomstvo Vtelenia Božieho Syna, kde sa ľudské snúbi s božským! Táto ľudskosť bola ovocím milosti, ktorá pozdvihuje ľudskú prirodzenosť a privádza ju k dokonalosti. V súlade s Koncilom to vyjadril hneď vo svojej prvej programovej encyklike *Redemptor Hominis*: „Tajomstvo človeka sa naozaj vyjasňuje jedine v tajomstve vteleného Slova.“ (GS 22, RH 8)

V roku 1996 som prišiel ako seminariista do Ríma a prežil som štyri roky v medzinárodnom seminári, ktorý niesol jeho meno: Giovanni Paolo II. V tomto roku som prostredníctvom o. Léthela objavil ústredné tajomstvo života Jána Pavla II., Tajomstvo Márie, v učení svätého Ľudovíta-Márie Grigniona z Montfortu. Toto tajomstvo sa skrývalo aj v pápežskom znaku

Jána Pavla II.: Veľké písmeno M pod krížom a nápis Totus Tuus. Zobrazuje evanjeliu scénu, kedy ukrižovaný Ježiš odovzdáva svojmu milovanému učeníkovi svoju Matku. A on si ju vzal za všetko svoje dobro. Je to mariánska niť a zjednocujúci element celého jeho života. Keď sa posledný krát vyklonil z okna na námestie sv. Petra a nebol schopný kvôli tracheotómii zo seba vydať hlas, aby sa prihovril pútnikom. A tak iba napísal so slzami v očiach v úplnej dôvere: Totus Tuus. Prosme ho dnes zvlášť o to, aby nám odhalil toto Tajomstvo Márie, aby sme ju mohli plnšie prijať do svojich srdiec. V Márii objavoval, žil a odovzdával Božiu milosrdnú lásku, ktorá uzdravuje tento svet a chcel, aby sme do tohto tajomstva Božieho Milosrdenstva vstupovali zvlášť dnes, na oktavu Veľkej Noci. Ján Pavol II. bol kontemplatívny misiónár, ktorého špiritualita je špiritualita pokory a dôvery. Doba, v ktorej viedol Cirkev nebola poznačená len komunizmom. Plagiou západnej Európy bolavšadeprítomná podozrievavosť, spochybňovanie, a to je ešte horšie ako otvorený nesúhlas. Tento relativizmus bol skutočne „slabým myslením“ (pensiero debole) a bol prítomný aj v morálke, ktorá sklzla do „slabej lásky“. Ján Pavol II. sa stal prorokom Veľkého Rozumu a Veľkej Lásky. Proti spochybňovaniu a podozrievavosti priniesol istotu Pravdy a Lásky. A jeho nástupca pápež Benedikt v tom pokračuje. V čase mojej kňazskej formácie sme viackrát asistovali ako seminariisti pri pápežských omšiach a mohli sme mať osobný kontakt s Jánom Pavlom II. Zvlášť si spomínam na prvé adventné večery roku 1997, ktoré otvorili bezprostrednú prípravu na Veľké Jubileum. Po večerách som sa mu mal znovu možnosť priblížiť a prihovoriť. Každým rokom sme cítili, ako naňho dolieha ťarcha pontifikátu a zdravotné problémy boli stále viditeľnejšie. Pristupovali sme k nemu so stále väčšou úctou. Nemôžem nespomenúť slovenského kňaza, s ktorým som sa v tých rokoch v Ríme zblížil a ktorý bol pre mňa vzorom lásky k Jánovi Pavlovi II. Bol ním kňaz svätého života, otec Stanko Mihalíčka. Využil každú príležitosť, aby bol pri pápežovi. Dvakrát spieval Exultet v bazilike sv. Petra a napokon sa mu splnil sen a Ján Pavol II. ho vysvätil za kňaza. Jeho láska k nemu nebola len čímsi sentimentálnym. Keď dva roky po vysviacke zomieral stravovaný rakovinou, obetoval práve zaňho všetky svoje utrpenia. Pamätám si s dojatím, ako sme spolu spievali v konzistóriu kardinálov, keď Ján Pavol II. oznámil svätorečenie Edity Steinovej alebo pri sloven-

skej národnej púti v roku 1996, a napokon na naše posledné stretnutie uňho doma krátko pred smrťou. Utrpenie Jána Pavla II. a s ním spojené Stankovo utrpenie sú pre mňa lekciou, že milosť nie je poézia, ale je vykúpená utrpením. Božia milosť prúdi cez rany: „Jeho rany nás uzdravili.“ (1Pt 2, 24). A práve cez zraniteľnosť, ktorú Ján Pavol II. nikdy neskrýval, sa Boh dotýkal srdiec.

Snáď najsilnejšie osobné zážitky s Jánom Pavlom II. som zažil ako diakon, keď som viackrát spieval evanjelium počas jeho sv. omši. Vždy som bol pritom duchovne spojený so Stankom. Prvý krát, bolo to v novembri 1999, bol Svätý Otec na smrť unavený po návrate z vyčerpávajúcej cesty v Indii. Pamätám si, s akou úctou som ho sledoval počas sv. omše, pár krokov od neho. Myslel som si, že zomrie priamo tam na mieste. Už nebolo ani možné ho po sv. omši pozdraviť. Ale jeho vnútorná sila bola neuveriteľná. Vtedy som sa zamýšľal nad tým, čo znamená: „Z jeho vnútra potečú prúdy živej vody.“ (Jn 7, 38). Často som sa po rokoch vracal v spomienkach na kanonizácie v roku 1999 a 2000, kedy som mu robil diakona (po sv. omšiach sme s pápežským ceremonárom Mons. Marinim zapomínali na otca Stanka). Nemôžem si nespomenúť na veľký deň vyhlásenia sv. Terézie z Lisieux za Učiteľku Cirkvi, spojený s „dažďom ruží“ na námestí sv. Petra, či na kanonizáciu sv. Faustíny Kowalskej a vyhlásenie dnešnej nedele za Nedeľu Božieho Milosrdenstva. Počas nasledujúcich rokov som si postupne uvedomoval, že potrebujem objaviť Jána Pavla II., že ani zďaleka nepoznám hĺbku jeho srdca. Často som sa vracal k jeho listom, encyklikám, homíliám. Áno, potrebujeme ho objavovať. Na to asi nestačí podať mu ruku. Význam osobných i spoločných stretnutí s ním často pochopíme až neskôr. Potrebujeme postupne vstúpiť do jeho srdca, aby sme sa ním mohli vnútorne nechať viesť. A napokon jeho pohreb. Bol som farárom v Kostolnej pri Dunaji. Bola Veľká Noc, blížili sa moje 30. narodeniny. Moji farníci mi dali darček k narodeninám: letenku do Ríma na pohreb Jána Pavla II. Napokon sme šli autom, aby som mohol so sebou zobrať aspoň pár ľudí. V predvečer pohrebu som v bazilike sv. Petra spolu s ocom Léthelom koncelebroval sv. omšu pri rakve pápeža môjho povolania. Na námestie som sa počas pohrebu nedostal, ale bol to silný deň. Po pochovaní presne na moje 30. narodeniny. Veľké osobnosti tohto sveta prítomné na pohrebe sa mi zdali byť také malé pri veľkosti tohto človeka. Je ťažké vyjadriť slovami, čo pre mňa zname-

ná dnešná beatifikácia. Je v prvom rade potvrdením a útechou, že jeho cesta je správna cesta a vedie do neba. Svätý Otec Benedikt XVI. chcel, aby jeho tohtoročné duchovné cvičenia v príprave na beatifikáciu viedol karmelitán otec F.-M. Lélhel. Tento blízky spolupracovník Jána Pavla II. bol počas všetkých týchto rokov mojim drahým duchovným otcom a priateľom, pri ktorom som sa mohol učiť vnímať veľkú svätosť pápeža Jána Pavla II. A počas týchto ostatných troch rokov tu v Ríme, pri jeho nástupcovi, milovanom pápežovi Benediktovi XVI., som si uvedomil obdivuhodnú kontinuitu Cirkvi. Nenechajme sa pomýliť tými, čo spochybňujú svätosť Jána Pavla II., ani tými, čo robia „kluby“ Jána Pavla II. proti Benediktovi XVI. a naopak! Benediktovo vyznanie o svojom predchodcovi hovorí za všetko: „Od začiatku som cítil veľké sympatie voči nemu, a ďakujem Bohu za to, že - hoci nezaslúžene - ešte v tom čase ako kardinál som požíval od samého začiatku jeho priateľstvo. Som vďačný za túto dôveru, ktorú mi preukazoval bez toho, aby som si to zaslúžil. Zvlášť, keď som ho videl modliť sa, som pochopil, že to bol Boží muž.“ Ja som si dnes akosi viac uvedomil, že moja láska k súčasnému pápežovi nie je o nič menšia ako k jeho predchodcovi. A sláva Jána Pavla II. nijako neuemenšuje autoritu Benedikta XVI.

Jedným z najobľúbenejších symbolov teológie svätých je obraz bl. Fra Angelica, ktorý zobrazuje „kolo svätých“ v nebeskej sláve. V tomto symbole sa niesli aj tohtoročné duchovné cvičenia vo Vatikáne. Od dnešného dňa v tomto kole svätých vidíme s istotou beatifikácie aj Jána Pavla II. Chyťme sa ho za ruku, aby nás učil a viedol do tajov Božej Lásky. Vstupujme do jeho srdca a učme sa od neho. Jeho poslanie v Cirkvi neskončilo, ale pokračuje, ako povedala sv. Terézia z Lisieux: „Až zomriem, budem na zem sypať dažď ruží.“ Amen.

o. Juraj Vittek

OSLÁVENKYNE

Krásne životné jubileum oslávili naše speváčky a aktívne farničky pani **Ing. Anna GREGUŠOVÁ a Viera PISAROVICHOVÁ**. Okrem spevu a zmyslu pre farnosť ich spája aj to, že sú obe zaslúžené viadnetné matky.

Milé naše, Vierka a Anka, zo srdca Vám želáme veľa radosti, lásky a Božieho pokoja, aby ste ho mohli šíriť vo svojich rodinách a svojom okolí. O príhovor za vás prosíme aj Matku všetkých matiek Pannu Máriu.

red

Do vzdialenej Ameriky želáme všetko najlepšie aj našej kamarátke **Idke HOLÁSKOVEJ**, ktorá oslávila okrúhle narodeniny. Hoci prešlo už pár rôčkov od „mládežníckych stretiek“, spevokolu, púť a výletov, a sme rozídení vo svete, predsa nás spája viera, nádej a láska a tej nevedí ani vzdialenosť. Idka, nech Boh požehnáva Teba aj celú Tvoju rodinku a dá Ti po čom túži Tvoje srdce!

red

Pozdrav z Tanzánie

Keď som bola malá, túžila som ísť s kamarátmi na džípe do Afriky a napodobniť misionárov, o ktorých som počúvala na detských stretkách. Moje sny však pri bežných radoostiach a starostiach zapadli prachom času.

Pred desiatimi rokmi som v Ríme študovala tali-ančinu a jedným z mojich spolužiakov bol i Francis - katolícky kňaz z Tanzánie. Prislúbila som mu, že ho určite raz navštívim v jeho rodnej krajine. A tak som tu. Sedím na verande fary v miestej dedinke Shelui na SV Tanzánie a rozmýšľam, aké aktivity spolu s mojou kamarátkou pripravíme pre našich malých škôlkárov, aké nové anglické slová naučíme deti zo základnej školy, či aký slovesný čas preberieme so stredoškôlkami. Pozvanie do Tanzánie bolo z tých, ktoré sa neodmietajú. Možnosť vidieť, zažiť a prežiť niečo „iné“ bola silnejšia ako všetky „pre“ zostať.

Naša farnosť ma desať filiálok, v mnohých je cirkev ešte v plienkach. Práve jednu z nich - Mseko sme navštívili poslednú nedeľu. Ľudia nás vítajú spevom a tancom a podobne živo vyzerá i slávenie eucharistie. Po omši spievanie neutícha. Na naše veľké prekvapenie nám vtiskajú peniaze do rúk jeden za druhým. Cítíme sa zahanbene, niečo také predsa nemôžeme prijať! Ved' sami žijú vo veľmi skromných pomeroch a nám - zabezpečeným Európankám dávajú peniaze. Napriek veľkým horúčavám nám naskakuje husia koža. Ako nás upozorňuje Francis, nemôžeme odmietnuť, aby sme ich neurazili. Peniaze nás pália v ruke. Ale budú dobré na nákup ružencov pre oduševnených „mladých“ kresťanov.

Možno berieme našu vieru príliš automaticky a samozrejme, kostol je len na pár metrov od nás a predsa nám dlho trvá, kým sa v ňom opäť zastavíme. Preto povzbudzujem Smoleničanov, aby využívali Pravý zdroj sily a života, ktorým je vzkriesený Kristus. Ešte raz všetkých srdečne zdravý

Emília Bihariová

P.S.: Za finančnej podpory našich priateľov a známych sme sa rozhodli postaviť budovu škôlky, keďže zatiaľ trávime čas s deťmi v tieni pod stromom. Ak by sa niekto rád zapojil, tak nás môžete podporiť zaslaním sumy na účet: 0283929150/0900. Všetkým darcom vopred srdečná vďaka!

ŠTATISTIKY

Krsty:

Nicole Bedeová, narodená 06.10.2010, pokrstená 30.01.2011

Lea Križanová, narodená 15.03.2011, pokrstená 10.04.2011

Miroslava Antošíková, narodená 09.02.2011, pokrstená 10.04.2011

Samuel Vlachovič, narodený 22.02.2011, pokrstený 24.04.2011

Dominika Anna Mrázová, narodená 09.03.2011, pokrstená 24.04.2011

Dušan Mihal', narodený 12.02.2011, pokrstený 24.04.2011

Nina Petrovičová, narodená 29.01.2011, pokrstená 01.05.2011

Sobáše:

Miloš Pravidík a Eva Bučková, 05.03.2011

v Smoleniciach
Tomáš Machala a Magdaléna Izakovičová,

05.03.2011 v Smolenickej Novej Vsi

Peter Grellneth a Lenka

Bartoňová, 07.05.2011 v Smoleniciach

Pohreby:

Severín Štibrany, narodený 13.01.1925, zomrel 30.01.2011, pochovaný

v Smolenickej Novej Vsi

Jaroslav Brázdovič, narodený 04.06.1957, zomrel 27.02.2011, pochovaný v Smoleniciach

Miroslava Oharková, r. Vallová, narodená 01.01.1952, zomrela 04.03.2011, pochovaná

v Smoleniciach

Pavína Guldanová, r. Mrázová, narodená 21.08.1924, zomrela 16.03.2011, pochovaná

v Smolenickej Novej Vsi
Kamila Dvořáková, r. Eliášová, narodená 28.06.1931, zomrela 16.03.2011, pochovaná v Smoleniciach

Daniel Janáček, narodený 20.02.1954, zomrel 08.04.2011, pochovaný v Smoleniciach

Farské noviny Smolenický posol. Vydáva Farský úrad v Smoleniciach. Nepredajné!

Redakčná rada: Patrik Bacigál, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Ivana Štibraná